

Šta sada da se radi? Jaka društva što pre razrojiti. Ukoliko to mi ne uradimo, sama će da se roje. Seleći pčelari moraju da sačuvaju društva za sledeće paše. Dolazi lipa, dolazi suncokret. Dok sam selio, selio sam i na lipu i na suncokret. Ove dve paše se preklapaju. Zato sam, najčešće, delio pčelinjak na dva dela. Jedan deo ide na lipu, a drugi na suncokret. Kada se lipa završi i taj deo ide na suncokret. Poluvekovno iskustvo me je naučilo da je lipa mnogo nesigurnija paša od bagrema. Smatram da je suncokret najsigurnija paša kod nas, mada smo zadnjih desetak godina, zbog upotrebe neonikotinoida, imali gubitke na suncokretu. Ove godine, zbog obilnih padavina, može da procveta korovsko bilje. Već sutra, kazu meteorolozi, prolepsaće se vreme, maksimalne temperature će dostići 30 stepeni Celzijusa, pa bi, ako imamo malo sreće, pčele mogle malo da popune zalihe.

Pčelari koji stacionarno pčelare i ne očekuju neke intenzivnije paše, moraju dobro da paze. Obavezno pregledati društva kako stoje sa hranom i da li su ušla u rojni nagon. Na mom pčelinjaku u Kolubarskom Leskovcu, unele su nešto bagrema, tako da ih još ne moram da prihranjujem. Medjutim, mnoge kolege pčelari mi javljaju da uveliko prihranjuju pčele. Kažu da su košnice "suve kao barut".

Uzgoj matica smo trebali vec da počnemo. Nukleuse pravimo da bismo proširili pčelinjak ili da bismo dobili rezervne matice, koje ćemo, kasnije, uvesti u proizvodna društva. Stacionarni pčelari mogu da razmišljaju i o varoi. To je stalna opasnost i ne treba se zanositi da imamo čarobni štapić kojim sve mozemo da držimo pod kontrolom. Ja sam imao sreću da sam jedno vreme pčelario bez varoe. To su, zaista, bila srećna vremena. Tada je, u mom selu, svaka treća kuća imala pčele. Danas, samo ja i učitelj. Dakle, jedan probni tretman neće škoditi. {jcomments on}